

[Mølgaard]

det, der forekommer os at være den helt enkle vej til at skaffe ligheden. Også en lighed mellem yngre og ældre for lønningen af den byrde, som flertallet her i folketinget måtte beslutte sig til at ville have klarret med et forsvars opretholdelse.

Jeg vil mene, at hr. Arentofts tanke om at forlade lodtrækningsprincippet og frinumre og gå over til at stille fysikkraft i væsentligt omfang ville sabotere frivilligt idrætsarbejde, for vi ville jo faktisk skabe en vis afstraffelse af dem, der nu holdt sig i form, inden de endnu var indkaldt til forsvaret.

Hr. Arentoft sluttede af med at anføre nogle positive betragtninger om erfaringerne med værnepligtslønnen, men dog også beklage, at vi ikke var nået videre. Han sagde så, at det nok var, fordi det var en 3 trins raket, der var blevet affyret, og ikke noget, der var blevet affyret i 1 trin. Men det er netop, fordi man ikke er nået så vidt, som vi gerne skulle nå, at retsforbundet her kommer med et forslag om at sende et trin mere af sted. Det er vejen frem i stedet for bare at stå og beklage, at de tre trin ikke virkede, og at det hellere skulle have været en 1 trins raket; der er jo altså muligheden for at affyre et trin mere, og det er det, vi foreslår.

Fru Hanne Engbergs betragtninger om frihed og lighed, som man ville sætte et spørgsmålstejn ved fra SFs side, kom ikke rigtig til at omfatte hverken broderskab eller søsterskab, men jeg havde egentlig indtryk af, at der var nogle idealer dér, som SF ved visse lejligheder hev frem, og hvor jeg må beklage, at det altså kniber så meget, når det kommer til praksis med at realisere det.

Dette forslag tager hverken stilling for eller imod NATO, men det tager udgangspunkt i den situation, at et forsvar er besluttet af et flertal i dette folketing. Det kan fru Hanne Engberg prøve at modarbejde, men så længe det er kendsgerningen, siger vi: lad os så se at få det bedst mulige ud af den situation, og dér kommer fru Hanne Engberg med sin holdning til at krænke den personlige frihed i en vis udstrækning. Det skuffer mig, at netop fru Hanne Engberg, som jeg har opdaget har været udgiver af Christen Kolds dagbog, ikke har boret lidt dybere ned i Christen Kolds åndelige idolsyn på værnepligten end SFs Grundtvigbestemte afvisning af værnepligten som krænkende den person-

lige frihed, noget, som måske også venstre-folk skulle tænke en smule på.

Hr. Bilgrav-Nielsens bemærkninger vil jeg gerne takke for. Det var tankevækkende med appellen over for forsvarsministeren om først og fremmest at lade tingene på forsvarsområdet foregå her i folketingssalen – det vil jeg ganske tilslutte mig – og i øvrigt også appellen om, at tankerne i dette forslag bliver medinddraget i overvejelserne i forbindelse med et forsvarsforlig. En sådan appel vil jeg gerne være med på, og når det kommer til stykket, er det også en appel, som, hvis socialdemokratiet lod sig bevæge i sig selv, ville have 85 mandater bag sig, og så var vi nu ganske nær ved at have realpolitik inde i billedet.

Hr. Bollmanns ord om grundlovens intentioner må jeg bestemt vende mig imod på akkurat samme måde, som jeg har gjort det i relation til flere andres bemærkninger herom; jeg synes, det er fuldstændig misbrug af grundlovens ord at læse dem på denne måde.

Hr. Kurt Hansen ønsker ikke noget professionelt militær, fordi det ville skabe et bedre forsvar. Det er en appel, som jeg synes andre skal overveje. Lad mig til hr. Kurt Hansen sige, at det faktisk går ud over nogle stykker, at VS i den grad tager den stilling, som man gør, hvor man totalt afviser at skabe lidt bedre vilkår for lidt flere i det danske samfund.

Arentoft (FP):

Det er hr. Kurt Hansen, der kalder mig op for en kort bemærkning, for jeg synes nok, det var nogle harske udfald, der kom mod både politiet og forsvaret. Da hr. Kurt Hansen opstillede hypoteser om, at forsvarets personel kan blive sat ind i strejkesituationer og den slags ting, sad jeg netop og tænkte på Store Bælt, og når så hr. Kurt Hansen bagefter må sige, at ved Store Bælt blev forsvaret dog ikke sat ind, så synes jeg nok, at det svækker den hypotese og underbygger, at forsvaret ikke vil blive sat ind i arbejdskonflikter. Nu skal dette her jo ikke udvikle sig til en forsvarsdebat, men når man har en så negativ holdning til forsvaret, kunne det i og for sig være ganske interessant at spørge VS – jeg har gjort det under forsvarsdebatten den 26. februar –: hvad vil I sætte i stedet for? Det eneste svar, jeg fik, var noget med